

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของการศึกษา

ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 1 ปี พ.ศ.2504 จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 การพัฒนาที่ผ่านมาเป็นการพัฒนาประเทศที่รัฐมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ภายใต้แนวทางทุนนิยม อุตสาหกรรม และเศรษฐกิจเสรี ส่งผลให้ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น แต่ประชาชนส่วนน้อยที่มีฐานะร่ำรวย ตรงกันตรงกันข้ามกับประชาชนส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมกลับมีฐานะยากจนลง เนื่องจากรัฐบาลเน้นการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมมากเกินไป ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตด้านเกษตรกรรม ที่ต้องพึ่งปัจจัยภายนอกมากขึ้น เกษตรกรจึงประสบปัญหาขาดทุนและล้มเหลวในการผลิต นำไปสู่การเกิดปัญหาหนี้สิน และความยากจนของประชาชนในชนบท เกิดความเหลื่อมล้ำของรายได้ระหว่างกลุ่มครัวเรือนระดับต่าง ๆ ทั้งในชนบทและเมือง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศ และเป็นแผนปฏิรูปความคิด และคุณค่าใหม่ของสังคมไทยที่ให้ ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาให้คนมีความสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาแบบแยกส่วน มาเป็นบูรณาการแบบองค์รวม เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามในปีแรกของการปฏิบัติการตามแผนฯ ในปี พ.ศ.2540 ประเทศไทยต้องประสบวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรง และส่งผลกระทบต่อคน และสังคมเป็นอย่างมาก ต้องเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจ ให้มีเสถียรภาพมั่นคง และลดผลกระทบจากวิกฤตที่ก่อให้เกิดปัญหาการว่างงาน และความยากจนนี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เศรษฐกิจของประเทศได้รับการแก้ไขให้หลุดพ้นจากภาวะวิกฤตได้ในระดับหนึ่ง

ต่อมาในช่วง พ.ศ.2544-2548 ในสมัยรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร มีการสนับสนุน และจัดสรรเงินทุนกู้ยืมในรูปแบบกองทุนต่าง ๆ ผ่านหน่วยงานของภาครัฐ องค์กรเอกชน สถาบันการเงินต่าง ๆ การสนับสนุนเงินกองทุนกู้ยืมหมู่บ้านละหนึ่งล้านบาท และการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน โดยประชาชนสามารถนำทรัพย์สินไปค้ำประกันเงินกู้กับสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อนำมาลงทุนได้ เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานล่างให้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจระดับบน และเป็นนโยบายที่

ได้ผลเกินคาด เม็ดเงินสะพัดในระบบเศรษฐกิจฐานล่างและบน สุดท้ายประชาชนฐานล่างคงเหลือก็แค่เพียงหนี้สิน และเป็นหนี้สินที่ล้นพ้นตัว ทำให้เกษตรกรรายย่อยภาคอีสานที่ได้รวมกลุ่มเรียกร้องให้รัฐแก้ไขปัญหามาตั้งแต่ปี พ.ศ.2536-2549 สมาชิกกลุ่มเกษตรกรที่เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาราคาผลผลิต ปัญหาหนี้สินที่เกิดจากการส่งเสริมโครงการของรัฐบาล เมื่อดำเนินการแล้วในที่สุดก็เกิดความล้มเหลวทำให้เกษตรกรมีหนี้สินจำนวนมาก เกษตรกรจึงได้รวมกลุ่มกัน เดินขบวนเรียกร้องรัฐบาลให้แก้ไขปัญหามิว่าจะเป็นเรื่อง ราคาผลผลิต เรื่องหนี้สิน เรื่องที่ทำกิน โดยเฉพาะการประกาศเขตป่าทับที่ทำกิน และมีการเดินขบวนเรียกร้องเรื่อยมา เรียกว่า “ยุทธการเดินทัพทางไกล” เกษตรกรที่เดือดร้อนจากปัญหาต่าง ๆ ในภาคอีสาน เดินทางเข้ากรุงเทพและกลายเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้มีการตกลงระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มเกษตรกรในการแก้ไขปัญหามาในเวลาต่อมา (นคร ศรีวิวัฒน์, 2549)

จากการพัฒนาการเกษตรที่ผ่านมาเป็นการกำหนดนโยบายโดยทางราชการ ซึ่งมีได้เปิดโอกาสให้เกษตรกรได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาสภาพความเป็นอยู่และการประกอบกิจกรรมของตนเอง จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามความต้องการของเกษตรกรอย่างแท้จริง ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงจำเป็นต้องจัดตั้งองค์กรที่รับผิดชอบในการฟื้นฟู และพัฒนาเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง และเป็นอิสระ โดยการประสานความร่วมมือระหว่างข้าราชการในระดับกำหนดนโยบาย ผู้ปฏิบัติการ นักวิชาการ และเกษตรกรเป็นผู้ร่วมกำหนดนโยบายในการบริหารกองทุนฟื้นฟูเกษตรกร และเปิดโอกาสให้เกษตรกรที่ขาดปัจจัยในการประกอบอาชีพรวมตัวกันเป็นองค์กรเกษตรกร เพื่อทำแผนและ โครงการในการขอรับการสนับสนุนจากกองทุน ซึ่งจะมีการจัดระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินการเพื่อให้การฟื้นฟูและพัฒนาสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายของการจัดให้มีกองทุน ปี พ.ศ.2542 และมีพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ.2542 ขึ้น ถือเป็นกฎหมายฉบับแรกของเกษตรกรโดยตรง หลักการและเป้าหมายสำคัญของการตรากฎหมายฉบับนี้คือ การจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ในรูปของสถาบันเพื่อทำหน้าที่ในการคุ้มครองความมั่นคงในชีวิต และทรัพย์สินของเกษตรกร รับโอนหนี้สินจากทุกสถาบัน ทั้งนี้ในระบบ และนอกระบบ ที่เกิดจากการประกอบการในภาคการเกษตร อันเป็นปัญหาหลักของเกษตรกร ตลอดจนการจัดทำแผนการจัดการดูแลการฟื้นฟูของกองทุนฟื้นฟูของกองทุนเพื่อยุติการยึดทรัพย์ เปิดโอกาสให้กลุ่มเกษตรกรสามารถอยู่รอดและพึ่งตนเองได้ต่อไป

การดำเนินงานของกองทุนฯ มียุทธศาสตร์ 5 ด้าน คือ การพัฒนาองค์กรกลุ่มเกษตรกร การพัฒนาผลิตผลภาคเกษตร การรวบรวมผลิตผลภาคการเกษตร การแปรรูปเพิ่มมูลค่าเพิ่ม และการสร้างการตลาด (สรกันต์ ทองหนูเอียด, 2553) นอกจากนี้ในปี พ.ศ.2544 มีการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่อง “การแก้ไขปัญหามูลหนี้สินของเกษตรกร” และกฎหมายฉบับนี้ได้มีข้อเสนอไว้ 3 ประเด็น

หลัก คือ 1) คณะกรรมการหรือภาคีที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรต้องเป็นตัวหลัก นั่นคือที่มาของการกำหนดให้มีผู้แทนเกษตรกรจำนวนครึ่งหนึ่งของคณะกรรมการ 2) องค์กรที่เข้ามารับการสนับสนุนจากกองทุนต้องเป็นองค์กรเกษตรกร ทั้งที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นนิติบุคคล สามารถเข้าสู่กระบวนการนี้ได้ 3) เสนอให้แก้ไขปัญหานี้ และตั้งงบประมาณก้อนใหม่ขึ้นมาเพื่อฟื้นฟูชีวิตของเกษตรกร ซึ่งคือหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ (พ.ร.บ. กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ.2542)

กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรใช้เวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี ในการพิจารณาเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร แต่ก็ยังไม่มีอะไรเป็นหลักประกันได้ว่าไม่ให้เกษตรกรมีหนี้ หรือไม่ให้เกษตรกรสร้างหนี้เพิ่มขึ้น เพราะการชำระหนี้ของเกษตรกรคือไปกู้เงินจากสหกรณ์มาส่งชำระหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พอถึงกำหนดส่งชำระหนี้สหกรณ์ก็ไปกู้เงินจากกองทุนหมู่บ้านละหนึ่งล้านบาทมาส่งชำระ พอถึงรอบการคืนเงินกองทุนหมู่บ้าน ก็ไปกู้เงิน นอกกรอบมาส่งเมื่อถึงรอบการส่งเงินคอกนอกระบบ ก็ไปกู้เงินธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มาส่งชำระ วนเวียนอยู่อย่างนี้ไม่รู้จบ แต่เป็นปัญหาอย่างมากคือจำนวนยอดเงินกู้ หรือยอดหนี้สูงขึ้นเรื่อย ๆ เพราะทุกแห่งที่กู้มีดอกเบี้ย นี่คือ “วงจรอุบาทว์ของเกษตรกร” (นคร ศรีวิวัฒน์, 2549)

อย่างไรก็ตามผลการดำเนินงานของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาการเกษตรกรรม ระหว่างปี พ.ศ.2542 - 30 มิ.ย.2552 อาจสรุปได้ ดังนี้

ด้านการฟื้นฟูและการพัฒนาอาชีพของเกษตรกร กองทุนฯ ได้อนุมัติงบประมาณสนับสนุนตามที่องค์กรเสนอ รวมทั้งหมดทั่วประเทศ เสนอ 2,734 โครงการอนุมัติ 2,469 โครงการ โดยมีผู้เข้าร่วมจำนวน 224,052 คน จาก 1,008,264 คน รวมงบประมาณทั้งสิ้น 169,659,644 บาท รับขึ้นทะเบียนองค์กรเกษตรกร มีเกษตรกรขึ้นทะเบียนทั้งหมดจำนวน 50,000 องค์กร สมาชิกจำนวน 6,297,760 คน (คอลัมน์ : ชานชาลาประชาคม: กองทุนฟื้นฟูฯ กับการแก้ปัญหานี้สินเกษตรกร)

ด้านการแก้ปัญหานี้ สามารถชำระหนี้แทนสมาชิกที่ขึ้นทะเบียนหนี้ จำนวน 7,690 ราย 7,700 บัญชี งบประมาณ 717,560,517 บาท และสามารถรักษาที่ดินทำกินให้กับสมาชิกจำนวน 26,000 ไร่ โดยมีเจ้าหน้าที่ยอมรับการชำระหนี้ คือ ช.ก.ส. จำนวน 452 ราย ธนาคารพาณิชย์ จำนวน 1,538 ราย นิติบุคคล จำนวน 246 ราย และสหกรณ์การเกษตร จำนวน 5,454 ราย และรับขึ้นทะเบียนหนี้ของสมาชิกเกษตรกรจำนวน 360,978 ราย 496,273 บัญชี มูลค่าหนี้รวม 101,003,950,801 บาท

สหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด ได้จัดตั้งขึ้นโดยการรวมตัวของเกษตรกรในพื้นที่ 12 ตำบล จำนวนสมาชิก 695 คน มาจากอำเภอสารภี ตำบลยางเนิ้ง หนองผึ้ง หนองแฝก ท่าวังตาล ดอนแก้ว ป่าบง ขัวมุง ไชยสถาน ชมพู ท่ากว้าง โดยการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ.2471 เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2514 มีสมาชิกแรกตั้ง 695 คน มีทุนดำเนินงาน 4,500,000.- บาท สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 294 หมู่ 2 ถนนเชียงใหม่ - ลำพูน ต.ยางเนิ้ง อ.สารภี จ.เชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริม

ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของบรรดาสมาชิก ด้วยวิธีช่วยตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตามหลักและวิธีการสหกรณ์ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 สหกรณ์ฯ มีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 2,240 คน จำนวน 37 กลุ่ม ในท้องที่ 12 ตำบล 105 หมู่บ้าน มีทุนเรือนหุ้น 60,690,180.- บาท ทุนดำเนินงาน 196,036,426.18 บาท เงินให้กู้แก่สมาชิก 124,002,070.- บาท (รายงานกิจการประจำปีของสหกรณ์ 31 ธันวาคม 2552)

กลุ่มเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด ประสบปัญหาหนี้สินล้นพ้นตัว ไม่สามารถชำระคืนให้แก่สหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด ได้ตามกำหนดระยะเวลาจำนวน 39,414,016.- บาท เมื่อมีพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ในปี พ.ศ.2542 เกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร โดยเฉพาะมาตรา 37/9 กำหนดให้กองทุนฟื้นฟูฯ ได้แต่งตั้งให้คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรขึ้น และให้มีอำนาจหน้าที่จัดการหนี้ของเกษตรกร โดยใช้เงินทุนที่ได้รับการจัดสรรจากภาครัฐ เข้ามาดำเนินการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของเกษตรกรทั้งหมดหรือบางส่วน โดยให้ทรัพย์สินของเกษตรกรที่ใช่เป็นหลักประกันการชำระหนี้ ตกเป็นของกองทุนฯ เกษตรกรจะได้รับทรัพย์สินที่ใช่เป็นหลักประกันคืนจากกองทุน ด้วยวิธีการเช่าซื้อหรือซื้อตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการจัดการหนี้กำหนด ทางสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด จึงมีความต้องการให้เกษตรกรที่ประสบปัญหาหนี้สินดังกล่าว ได้รับการฟื้นฟูและจัดการหนี้สินให้เข้าสู่ระบบ ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาอาชีพเกษตรกร จึงได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ในนามของนิติบุคคล เพื่อเปิดโอกาสให้เกษตรกรซึ่งเป็นสมาชิกของสหกรณ์ ได้เข้าสู่โครงการฟื้นฟูอาชีพ และการแก้ไขปัญหาหนี้สินที่หมักหมมมานาน ไม่สามารถส่งชำระคืนต่อสหกรณ์ฯ ได้

ผู้วิจัยในฐานะที่ดำรงตำแหน่งผู้จัดการของชุมนุมสหกรณ์การเกษตรเชียงใหม่ จำกัด มีหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์สมาชิก โดยใช้หลักคุณธรรมพื้นฐานของมนุษย์และจริยธรรมอันดีงาม เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สหกรณ์สมาชิก ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม ให้สามารถอยู่ดีกินดี มีสันติสุข จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุในการเข้าเป็นสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรของเกษตรกร ความสำเร็จของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรต่อการแก้ไขปัญหาหนี้สิน และการฟื้นฟูพัฒนาอาชีพของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด ตลอดจนถึงศึกษาถึงแนวทางในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรที่เป็นสมาชิก และปัญหาอุปสรรค ในการเข้าร่วมกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด ซึ่งข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การดำเนินงานของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สามารถแก้ไขปัญหาหนี้สิน และฟื้นฟูพัฒนาเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด ได้สำเร็จหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

1.2.2 แนวทางการดำเนินงานของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สิน และฟื้นฟูพัฒนาเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด เป็นอย่างไร

1.2.3 เกษตรกรที่สมัครเป็นสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และสาเหตุในการเข้าเป็นสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรของสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด

1.3.2 เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรในการฟื้นฟูพัฒนาอาชีพ และการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด

1.3.3 เพื่อศึกษาความสำเร็จของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรต่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินและการฟื้นฟูพัฒนาอาชีพของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด

1.4 สมมติฐานของการศึกษา

1.4.1 สมาชิกสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และสาเหตุในการเข้าเป็นสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรในระดับสูง

1.4.2 ความสำเร็จของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรต่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินและการฟื้นฟูพัฒนาของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

1.4.3 การดำเนินงานตามแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ในการแก้ไขปัญหาหนี้สินและฟื้นฟูพัฒนาอาชีพเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด

1.4.4 เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด ที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกสหกรณ์ และระยะเวลาในการเป็นสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรประสบความสำเร็จในการเข้าร่วมกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรแตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ คือ เกษตรกรสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด จำนวน 80 ราย

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาค้างนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษาความสำเร็จของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรต่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด ภายหลังจากที่เข้าร่วมกับกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร และการได้รับการสนับสนุนจากกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาค้างนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาความสำเร็จของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรต่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2553 – กันยายน 2554

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1.6.1 ทำให้ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจและการเข้าเป็นสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ของสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร

1.6.2 ทำให้ทราบถึงความสำเร็จของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรต่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด

1.6.3 ผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในพัฒนา ปรับปรุงการดำเนินงานของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรต่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรสารภี จำกัด